

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 27. decembra.

Pozornost diplomacije evropske je vedno obrnjena na Balkan. Z velikim zanimanjem opazujejo diplomatični krogi dogodke v Srbiji, v Bolgariji, Rumuniji, Makedoniji, Carigradu in Črnej gori. Pa tudi časopisi se maogo bavijo z Balkanom, vsak dogodek skrbno pretresujejo in ugibljejo, kake posledice da utegne imeti. Balkanske države pa tudi skrbne, da gradiva za tako premišljevanje ne zmanjka.

V Srbiji sedaj vse govori o reviziji ustave in o tem, bode li mogel kralj nadaljevati dosedanje vnanjo politiko svojo ali pa se morda vse stvari premene. Oficijozni brzojav nam zagotavlja, da vlada po vsej deželi najlepši red in se vse veseli, kako bode prijetno, ko dobe novo ustavo. Te vesti se pa ne ujemajo prav z onimi poročili, ki vedo povedati o obširnih policijskih in vojaških pripravah, da se vzdrži red. V Belemgradu so po vojašnicah vedno vojaki pripravljeni in skupščino, konak, ministerstvo in vojašnice zvezali so s telefonom.

Skupščinarji neso prav zadovoljni z novim projektom ustave. Ko je dotični odbor jo izdelal, so jo imeli njeni člani podpisati v štirih izvodih, kateri se jeden izroči kralju, drugi skupščini, tretji državnemu zboru, četrti pa narodni knjižnici. Radikalca Batić in Tajić ga nesta hotela podpisati. Kralj ja je zaradi tega dobro oštel, kar pa ni nič pomagalo, ostala sta trmasta. Večina radikalcev baje ni tako trmasta, kot ta dva, kar se sklepa iz tega, da skupščina nobenega omenjenih dveh poslancev ni volila v predsedstvo in verificijski odsek, Vlada pa vender nič prav ne zaupa radikalcem, kar že to dokazuje, da ne pusti, da bi se načrt ustave poprej predložil zbornici, predno se radikalni klub izreče, da ga vsprejme nespremenjenega. Te dni se je klub o tem posvetoval, a kak je izid posvetovanju, ne vemo še. Toda s tem še stvari neso poravnane, če se vsprejme ustava, temveč glavni boj se še le potem prične.

Radikalci bodo hoteli, da se jim izroči vlada. Sedanja vlada ne bode mogla ostati, ker je naprednjaška stranka, na katero se je opirala pri zadnjih volitvah, popolnem zginila. Voljen je baje samo jeden naprednjak, pa še tisti se je baje že prelevil, v radikalca. Kralj bi pa rad izročil ministerstvo Ristiću in poslednji bi je tudi vsprejel, kar se že iz tega vidi, da je v liberalnem klubu jako proslavljal kralja, ki je iz lastne inicijative se odločil za revizijo ustave in pregovoril liberalni klub, da se je je izrekel jednoglasno za načrt ustave. Toda radikalci bi ga javalne podpirali, brez njih pa Ristić nema večine. Radikalnega ministerstva sr pa boji kralj, ker misli, da bi ne imelo dovolj energije, da bi zatrl vsak ustanek, ki bi utegnil bukniti. Ko se bode narod malo zopet streznil od veselja, ki ga je vzbudila revizija ustave, bode povsod zavladala prejšnja nezadovoljnost in le s silo se bode dal ohraniti red v deželi.

Označujoče za položaj v Srbiji je to, da se širi vest, da hoče kralj odstopiti. Celo nemški in madjarski listi je ne oporekajo, samo tolažijo se s tem, da bi se vnanja politika srbska ne premenila, če bi tudi se odpovedal Milan. Seveda ta tolažba je zanje kaj slaba, ker se ve, da je le kralj bil glavni zagovornik Rusiji protivne politike.

V Bolgariji je ministerska kriza poravnana. Odstopila sta Stojilov in Načević, če tudi je knez želel, da še ostaneta. Izjavila sta nekda, da drugače ne, če odstopi Stambulov, ki je sam našuntal zbornico, da je nasprotovala Stojilovu. Ker sta nova ministra tudi odločna Stambulova pristaša, bode sedaj mini-

sterski predsednik neomejeno gospodaril. Koburžan mu ne bode imel nič zapovedovati. To princ Ferdinand tudi čuti, zato se je izogibal Stambulova pri poslednjem dvornem koncertu in le bolj občeval z vodjo opozicije Radoslavovom. To je padlo zmernej opoziciji nov pogum in bode v zvezi s konservativci začela boj proti vladi. V ministerstvu bodo sedaj ponehali razpori, zato se bodo pa začeli drugod. V sebranji je položaj tako neugoden za vlado, da se niti sebranju ne upa postaviti na dnevni red volitve predsednikove, ker se boji, da ne bi bil voljen Stojilov, kar bi bila zanjo nezaupnica. Pa tudi Cankovci se utegnejo pridružiti drugim Stambulova nasprotnikom in tako se bode število vladnih protivnikov pomnožilo. Ministerske premembe v Sofiji ne bodo pomanjšale, temveč le poveksale nasprotje mej strankami. Pa tudi po družih državah na polotoku balkanskem se godi marsikaj, kar vzbuja skrb diplomatom.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. decembra.

Poslednja leta pomrlo je zopet več članov gospodske zbornice in bode zatorej v kratkem več novih imenovanj. Smrt kaj pogosto pobira mej članovi gospodske zbornice, kar je čisto naravno, ker se navadno že jako, večkrat že nad sedemdeset let stari možje imenujejo dosmrtnimi člani. Od kar vlada grof Taaffe, je bilo imenovanj 90 novih članov, poleg tega je pa še več prememb se prigodilo mej dednimi člani vsled smrti. Tako da smemo reči, da se je za sedanje vlade polovica zbornice, ki broji kacic dvesto članov, prenovila. Ko je prišel Taaffe na krmilo, imeli so v njej liberalci večino, a sedaj je pa njih upliv v njej že jako zginit.

V češkem deželnem zboru pridejo na vrsto kaj važne zadeve, kakor prememba Praškega občinskega reda, predloge ob avtonomnem uradništvu, deželnej banki, in deželnej razstavi. Nemci se jezijo, da se bodo tako važne stvari rešile brez njih ter očitajo Čehom, da hočejo odsotnost Nemcev porabiti v strankarske namene svoje. Seveda, ko bi deželni zbor vse take važne zadeve puščal v nemar, bi pa zopet pisali, da Čehi brez njih nič vrednega dognati ne morejo.

Deželni zbor galski začno zopet zborovanje dne 3. januarja. V prvi seji bode prvo branje računskega zaključka zemljiškoodveznega zaklada in nekaj manj važnih stvari. Predloga deželnega zbora ob odkupu propinacijskih pravic pa pride še le v jednej bodočih sej na vrsto. Rusinski poslanci bodo priginjali, da se v tem zasedanju rešijo njihovi jezikovni in šolski predlogi. Deželni zbor se pa najbrž na njihove želje oziral ne bode.

Avstrijski socialni demokrati imajo shod dne 30. decembra v Hainfeldu v Dolenji Avstriji. Na dnevnem redu bode: 1. Program socialnih demokratov. 2. Politične pravice. 3. Zakonodavstvo v varstvo delavcev in socialna reforma. 4. Časnikarstvo. 5. Podporništvo. 6. Obrtna organizacija. 7. Delavske zbornice. 8. Ljudska šola.

Vnanje države.

Vlada je definitivno odločila, da se Rusija ne udeleži razstave, katero priredé v Parizu v spomin velike revolucije. Ruski listi dobili so ukaz, da na nikakršen način ne smejo pospeševati te razstave in da naj sploh malo pišejo o njej. To je tudi čisto naravno. Rusija je strogo absolutistična država ter je torej nasprotna idejam, ki se bodo proslavljale z razstavo v Franciji.

Zbornica italijanska je v poslednji seji pred božičem z veliko večino vsprejela kredit za vojne priprave in kredit za napravo drugega tiru na nekaterih strateško važnih železnicah. Finančni minister je pa dal ostavko svojo, ker zbornica dovoljuje kredite za vojsko, novih davkov pa ne mara dovoliti, s katerimi bi se pokrili.

General Boulanger baje že dolgo želi dobiti v Parizu kak mandat za zbornico francosko. Dosedaj ni imel priložnosti v Parizu napovedati kandidature svoje, ker ni hotel noben poslanec odložiti mandata. Sedaj se mu ponuja prilika, kajti umrl je Pariški poslanec Hude. Poslednji čas je generalov upliv v Parizu se precej pomanjšal, a z veliko agitacijo in denarjem pa utegne zmagati. Zmaga v Parizu imela bi zanj drugačno vrednost, nego kje v provinci.

V Šlezvik-Holsteinu se narod Nemcem preveč počasi ponemčuje. Zaradi tega je vlada sklenila, da se z novim letom vse šole ponemčijo. Samo pri pouku verouka se bode smela semtertja rabiti še danščina.

Prestolni govor kraljice angleške, s katerim se je zaključil parlament, naglašja, da so odnosi z vsemi velevladmi prijateljski. Prestolni govor obzaruje, da senat zedinjenih držav ni potrdil pogodbe, sklenene glede urejenja ribiškega vprašanja. Varnost v Egiptu je nekoliko motil poskus Sudancev, da bi si prisvojili Suakim. Kraljica konstatuje sijajni uspeh angleških in egiptskih čet in da sicer Egipt napreduje v administrativnem in gospodarskem oziru. Prestolni govor omenja ustaje v Zanzibaru, ki je napravila Nemcem mnogo škode in zahtevala mnogo človeških žrtv. Jasno je, da so to ustaje nabujskali trgovci z robi. Kraljica se je spoznamela z nemškim cesarjem, da z blokado zaprečijo trgovino z robi ter zabranijo uvoz streliva v Zanzibar. Notranjih zadev prestolni govor nič ne omenja.

Poročili, ki so dosedaj prišla iz Afrike, je gotovo, da je Stanley živ in svoboden, glede Emina paše pa še ni vse jasno. Mogoče je, da so ga ujeli Mahdisti, ko se je bil zopet ločil od Stanleya, gotovega se pa nič ne vé. Pismo Osmana Digma je pa popolnem zlagano, ker se glede kralja ne ujema z drugimi poročili o bivanji Eminovem. Vojaki, ki so ujeti pri Suakimu, tudi neso ničesar vedeli o Eminu. — Belgijski kralj dobil je iz kongijske države poročila o Stanley-i, ki se jako ujemajo s poročili, katere smo dobili iz vzhodne Afrike. — Iz Zanzibara pa prihaja vest, da je ladija „Leipzig“ osvobodila 140 robov in ujela več Arabcev. Nemški generalni konzul osnoval je pri Deressalemu veliko misijonsko naselbino za osvobojene robe.

Dopisi.

Z Dunaja v decembru. [Izv. dop.] Poročilo o tretjem večeru slovenskega kluba se je zakasnilo. A tudi zakasnenost more zanimati rojake v domovini in drugod prvič radi berila premarljivega in požrtovalnega rodoljuba g. J. Ciperla drugič pa tudi radi družih prav veselih dogodkov v slov. klubu izvršivših se v tem večeru. Zbrali smo se v lepi dvorani „zur goldenen Kugel“ v zadostnem številu in radovedno pričakovali, kakov da bo „Svitkarjev Janez“. Tako je naslov g. Ciperla berilu. „Svitkarjev Janez“ se je rodil, živel je in umrl. — To je ob kratkem popis njegovega življenja. Ali vsaj mnogo več ne da se pisati še celó o mnogih, kateri so se rodili v višem gnezdu, nego je bilo Janezovo. Vender škoda bi ga bilo pozabiti originala, ki je na videz brez vsakeršnega poklica, tlačil tlak Ljubljanskega mesta, dokler se ni napotil v ono deželo, iz koje se ni vrnila še živa duša.

Stareji Ljubljancani pomnijo ga še, saj mu je imé nekoč slulo takó, da se je rabilo celó v primerah in pregovorih. Matere grajale so svoje „razmršene sine: „Tak si ko Svitkarjev Janez!“ — celo strašile neubogljive: „Če ne bodeš priden, vzeti te bo Svitkarjev Janez!“ itd. — Toda naš junak ni bil niti tako strašan, niti tako hud, da bi bilo opravičeno jednati ga s hudiči in beriči.

Mlajšim Ljubljancanom pač ni bilo dano občeudovati ga, kajti šel je v krtovo deželo, predno so se rodili. — Slutil je najbrže, da ga ne bodo

znali čislati takó, kakor so ga njih očetje. Zadel jo je. Sedanji zarod le prerad smeši originale; in ti maščujó se s tem, da odmirajo. Posebno Ljubljana, nekoč bogata z izvirnimi glavami, nema je že skoro nobene.

V beli Ljubljani stala je zibel našemu junaku in bil je tudi svojega rojstnega kraja zvest sin ali po domače „Ljubljanska srajca“. Živel je kot tica pod lebom, samo žvrgoleti ni znal tako lepó; in rastel je ko lilija na vrtu, samo tako lep in bel ni bil. Saj do smrti živi tako vsak, če tudi samo sline požira. To kakov je bil naš Janez! Le nožice njegove, ož nožice te, bile so „klasične“. Niso bile čvrste a tudi pohabljene ravno ne; niso bile ravne, a tudi krive ne; niso imele podobe 11, ali tudi ne postave črke X. Janez ni bil niti previsok, niti prenizek, ne pretolat, ne presuh, ne preširok, ne preozek itd. Rodil se je Janez v Ljubljani v svetega Jakoba fari, tam nekje blizu Žabjaka. V kateri hiši ali kučuri, se ne vé. Že sedaj se pričakajo, kje je bil njegov rojstni dom. Pa, kaj še le bo! Prve dni svojega življenja je strašno jokalo in stokal: zdaj štipalo ga je po trebuščetu, zdaj davilo ga je po vratu, zdaj zopet bila mu je sapa tako težka, kot bi imela goniti kako „lukamatijo“. Pa, ko mu je skrbna mati zapela lepo pesen, pogledal jo je z mižavima očesoma tako ljubeznjivo, kot pogleda miš iz moke. Ali kaj bi je tudi ne! Saj mu je pela tako milo:

„Račji kljun, bel kopun
Gleda z bele korb'ce vun.“

Pa, kaj pomaga! Ko mati preneha, zakisa se takoj Janezek. Mati Svitkarica morala je izbrati novo pesen:

„Čevlje brez podplata,
Vsako smet pošlata,
Lovrenček moj,
Prelepe mi zapój!“

Ko je mati iz Lovrenčka skovala Janezka ter pela:

„Janezek moj,
Prelepo mi zapój“

tresla se mu je vsaka žilica od radosti. Oj, to so bile sladke urice Janezu!

Mati Svitkarica služila je pred svojo možitvijo pri razni gospódi Ljubljanski. Pri tej naučila se je tudi par nemških besedij in te je rada upletala mej govorico; kajti zdelo se ji je to jako imenitno. Ravno tako je preustrojala rada slovenske besede v nemške, pritikaje jim tuje končnice.

Od začetka tudi ni hotela svojemu sinku rekati drugače nego „Johanček“, kajti Janezek ali celó Janez zdel se ji je prerobat. „Saj ni s hribov!“ dejala je — Vender stari Svitkar ni hotel trpeti tega. — „Janez je, in Janez bo ostal!“ rekel je odločno in zoper to ni bilo pritožbe. Janez je ostal — Janez.

Zdelo se je Svitkarici tudi jako grdo, da drugod pri sosedih imenujejo otroci svoje roditelje: oče in mati, ali še celó: oča in mat. — „Tega ne bode pri nas, sklenila je v svojem srci, ter učila Janezka le besede: áta in mamá. — Janezu tekli sta ti besedi iz ust kakor sok v dobu.

Še druge prenapredbe uvela je Svitkarica v domač govor. Bile so to pomanjšalke. Janez ni spal, ampak spančkal ali ajčkal; on ni jokalo, ampak jokcal; on ni jedel in pil, ampak papcal in pupcal; on ni sedel, ampak čičkal. Najsrčniše in najdrobniše priimke je dobival. Imenovala ga je Janezek, Janček, otročiček, čiček, srček, koštrunček, bacek, — in kadar je bil marogast — pácek.

Tudi je moral Janez vselej poljubiti očeta odhajajočega na delo. Takó hotela je mati. Staremu Svitkarju to od kraja ni bilo prav všeč, ali ker je čul, da je to po gospóski, udal se potem tudi tej naredbi. Svitkarica pazila pa je tudi strogo, da oče ni šel nikdar nepoljubljen od doma. Slišati je bilo večkrat: „Janezek, ali si že kuškal áta?“ in ako ga še ni, takoj je velela: „Kar precej ga kuškaj, ti grdi otrok ti!“ In Janez „kuškal je áta“.

Čitatelj opisal nam je zeló mično značaj „Ljubljanskih srajc“ — to je razvajenih otrok stolice slovenske, omenjal, da se v Ljubljani govore trije jeziki: slovenski, nemški in tako zvani: Ljubljanski jezik? Nemščina je tudi dandanes občevalni jezik nemške gospóde in — slovenske; opisoval staro šolo, kjer se je dražil učitelj, in kjer je bil učitelj strožji, tam so pridno izostajali otroci ter hodili na potep v Prulje, kjer so se postavljali na glavo, prekucevali po travi ter lovili tiče, ribe, rake in „kapeljne“. Svitkarjev Janez tudi ni hodil v šolo.

Učil se tudi ni ničesar. Podil je krave na pašnik, čuval kostrune na Golovci, kar mu pa vse ni ugalalo. Učil se je črevljarstva itd. ali ni se ga izučil. To je še šlo, ko sta živelá roditelja. Po nju smrti lotil se je resnega dela, jel je stražiti — mrliče. Bog zna, koliko mrličem delal je kratek čas noč in dan. Zraven tega znosil je pa tudi vse umrle otroke lastnoročno na pokopališče sv. Krištofa. — Ni se mu godilo slabo pri tem opravilu. Ali kadar se godi samcu najbolje, išče si križa.

Ta križ pa je našel Janez v resnici v podobni ženske. A katera devica ogrela je Janezu srcé? — Ne belite si glave, kar povem vam jo: bila je to vsega spoštovanja vredna ženska: pasja strigarica Ljubljanska. Je-li bila lepa? Ne, saj lepota tako kmalu mine. Ali je vodilo k nji Janeza srcé? Tudi ne. Saj je pred nekaj leti dokazal francoski pisatelj, da očara moža samo izhlapévanje ženske polti, ali z družimi besedami: pri „ljubezni“ vodi moža samo — nos. Ko se „zaljubi“ mož, potem seveda prevzame ženska sama to vodstvo, ter vodi spet moža za — nos. Zato kdor hoče dobiti ženó, naj hodi le pridno za — nosom. Lepa in vse hvale vredna bila je namera Janezova izbrati si zakonsko polovico; kajti človek je mož še le potem, ko se oženi. Samo pri vojcah je drugače. Ali ženitve določevati ni imel takrat samo Janezov — nos, ampak zadnjo, in to veljavno besedo imel je prav za prav magistrat. Zdal seveda ženi se lahko vsak, kdor le utegne. Na magistratu vprašali so prosilca najprvo, ima-li tudi primerne zaslužke, s kojim bode redil družino. Janez ni bil v zadregi. Odrezal se je: „Imam, imam!“ Ona strižepse, jaz pa stražim mrliče in držim svinjo za rep, kadar jo koljejo“. Ta odgovor Janezov pripoveduje se še dan danes po Ljubljani. Toda magistratu ni prijal. Janez dobil je odlok: „Mit dem caruk (zurück), dass dos ist nix.“ In Janez moral je ostati brez — žene, brez otrok, unukov. Ubogi Janez, bil si zadnji svojega plemena! Odslej začel je pešati, bolehati. Upotil se je v bolnico, v kateri je tudi mirno zaspal za vselej. Štirje možje s črnimi klobuki in črnimi plašči nosili so trugo, v kateri ležal je — Janez. Za njo sta stopala samo dva človeka: pasja strigarica, zapuščena nevesta Svitkarjevega Janeza, in znani Ljubljanski berač — Kajfež. Zvonovi sv. Krištofa bingljali so brez prenehleja žalostno svojo pesen: „Le v jamo ž njim, le v jamo ž njim!“ — In tam na pokopališči položili so ga k počitku v mrzel grob. Duhovnik molil je še en očenaš in češčeno Marijo za Svitkarjevega Janeza ubogo dušo, potem pa povzdigne berač Kajfež svoj glas: „Bog lonaj, pogrebci!“

Da je gosp. Ciperle v svojem berilu pravo struno ubral, dokazal je večkrat glasen smeh in živa pohvala razveseljenih poslušalcev. — Veselo nas je iznenadil kvartet iz slov. pevskega društva, ki nam je pel prekrasno narodne in druge slovenske pesni. Mnogokateri govor segel je v arca pričujočim, osobito napitnica plemenitemu slovenskemu mecenu g. Gorupu, ustanovnikom podpornega društva za slovenske velikošolce na Dunaji, katerih je sedaj šest, od katerih vsak daroval je imenovanemu društvu po petdeset goldinarjev. Osobito pa nas je presenetil šesti ustanovnik g. R. P o z n i k, ki čeravno daleč od Dunaja, vender tako često prihaja v slovenski klub, a ne samo to, da je ravno tega večera pristopil toliko važnemu društvu kot ustanovnik položivši petdesetak na žrtvenik domovine slovenske! Slava mu! —

Prihodnji večer slovenskega kluba bo 12. januarja. Čital bode državni in deželni poslanec g. prof. Šuklje. —ov.

Iz Kostanjevice 24. decembra. [Izv. dop.] Bralcem „Slov. Naroda“ je znano, da je pokojni g. M. Hočev var volil 6000 gld. za zidanje nove šole ali pa prezidanje stare v Kostanjevici ali pa v Mokronogu; in sicer tistemu imenovanim krajev, ki prej dokaže, da se hoče zidauja šole lotiti.

Mokronoško županstvo je precej, ko je o Hočev varjem volilu izvedelo, šolskim oblastvam naznanilo, da je voljno 6000 gld. vsprejeti; povedalo je tudi, kako misli ta denar, če ga dobi, za popravilo šole porabiti.

Kostanjeviško županstvo je tudi, precej ko je zvedelo ob omenjenem volilu pozvalo občinski odbor k seji; ta pa je sklenil, da ne le rad vzame Hočev varjevih 6000 gl., ampak v dokaz, da res misli šolo zidati, je sklenil naložiti precej tudi 5% naklad na

vse neposredne davke v občini. Ta sklep se je z dovoljenjem deželnega odbora precej tudi izvršil. Krajni šolski svet pa je tako živo dokazal s številkami silno potrebo, da se v Kostanjevici sezida šolsko poslopje za 4 razrede, da je, c. kr. okrajni šolski svet v Krškem, vprašan od slav. c. kr. deželnega šolskega sveta, kaj naj se ukrene z g. M. Hočev varjevo zapuščino 6000 gld. jednoglasno sklenil, da naj se da Kostanjeviški občini.

Pri tem sklepu je pa tudi ostalo, ko da bi bilo začarano, ni šlo več ne naprej ne nazaj. Slišali smo, da je c. kr. deželni šolski svet ukrenil, da naj se šolske občine poprej uredijo, potem bo on govoril zadnjo besedo. Nečemo o tem razpravljati, le toliko rečemo, da v g. Hočev varjevi oporoki ni nikjer govorjenja ob uravnavi šolskih občin. Takih pogojev pokojni g. Hočev var ni stavil v svoji oporoki, pač pa druge, katere je naša občina že deloma spolnila ali pa jih je spolniti obljubila. — Ker bi pa nabiranje denarja za zidanje šole, tudi če 6000 gl. občina dobi, po 5% nakladi malo predolgo trajalo, gotovo celih 20 let, je v občinskega odbora seji dne 9. t. m. gospod odbornik, c. kr. okrajni sodnik Mihael Novak nasvetoval, da naj se vzame za zidanje šole 6000 gld. na posodo. Svoj nasvet je gospod odbornik izvrstno utemeljil in s številkami dokazal, da je za občino velik dobiček, če se precej lotimo zidanja šole in če za to potrebni denar k Hočev varjevemu volilu še na posodo vzamemo. Nasvet je bil jednoglasno vsprejet. Gospod Novak je povedal, da stanovanje za šolskega vodjo, stanovanje za III. in IV. razred, ki se bodeta morala drago plačevati, oziroma se že plačujejo, 5% doklad za zidanje šole, in če vzamemo v poštved sedanji šolski sobi, ki se bodeta potem lahko vsaj za 80 gl. kot stanovanje oddali, znašajo vsi ti stroški 700 gl. na leto. S to svoto se pa lahko plačajo od izposojene glavnice obresti in amortizacija, ne, da bi se občini naložila nova bremena. Človek bi mislil, da ga ni v občini tako neumnega, ki bi se glede na vse to zidanju šole in sklenjenemu posojilu ustavljaj. — Pa vender se najde takih krtov, ki rijejo in ščujejo, kakor, da bi se imela občini strašna škoda zgoditi. Bodi si že, da to delajo iz neumnosti, malopridnosti ali pa kar bo še najprej res, iz grde samopridnosti. Pri nas je že navada, da ima vsaka še tako dobra stvar gotove nasprotnike, ki so pa vedno iste osebe.

Dne 20. t. m. je bila pa tukaj obravnava za urejenje novih šolskih občin v Svetokriški, Kostanjeviški in Šentjarnejski občini. Tu se je pa tako mlatila prazna slama, da bi se človek od primitivnih ljudij ne nadejal, ne pa od občinskih odličnjakov, ki bi morali imeti vedno in povsod le resnični ne pa dozdevni blagor občine pred očmi. Najbolj smo se pa morali čuditi Svetokriškemu gospodu župniku, ki se je branil, da naj se ne ušolajo vasi Kostanjeviške politične občine v Kostanjevico, ampak naj ostanejo tako, kakor so bile pri Sv. Križi, ker drugače on ne bo mladine poznal in se otroci ne bodo krščanskega nauka učili. V Kostanjevici se potem takem otroci ne učé krščanskega nauka, ampak le pri Sv. Križi. In vender že hodijo več let otroci iz vasi Slinovce, Jablance, Avgustine in Ostere, ki so bile do zdaj ušolane v Sv. Križ, v Kostanjevico v šolo, ter opravijo tukaj ves nauk za prvo sv. spoved in sv. obhajilo tako dobro, če ne bolje ko pri Sv. Križi.

Kje se pa učijo otroci iz vasi Leskovške fare, ki hodijo v Sv. Križ v šolo krščanskega nauka? Mari ne pri Sv. Križi? Gotovo ne hodijo v Sv. Križ se brati in pisati učiti v Leskovce pa krščanskega nauka. Taki izgovori so pač jalovi.

Ne bom vam pravil, kaj so vse povedali možje in št. Jarneja. Jedro njihovih premodrih besed je bilo, da v št. Jarneji bode zadostovala za 700 otrok jedna čveterorazrednica. Veliko št. Jarnejsko faro so ti možje znali tako majhino napraviti, da bi jo človek lahko skoro v pest stisnil. Iz vsake vasi, če je tudi 2 uri od št. Jarneja, je vender le najbližje v št. Jarnej v šolo. Z jedno besedo ostati mora št. Jarnejska šola in šolska občina taka, kakor je, če tudi otroci že iz komaj slabe pol ure oddaljenih Grubelj pisati in brati ne znajo. Nikakor pa ne očitam s tem učiteljstvu nemarnosti, ker dobro vem, da je uzrok le prenapolnena šola in slabo šolsko obiskovanje; za kar se ima pa krajni šolski svet najprej na prsi trkati. Upati je, da bo slavni c. kr. deželni šolski svet prezrl tako ugovarjanje in bo storil, kar korist naroda zahteva.

Domače stvari.

— (Nadvojvodinja Marija Valerija) zaročila se je na sveti večer z nadvojvodo Salvatorjem. Marija Valerija, cesarjeva najmlajša hči, poročena je dne 22. aprila 1868, njen ženin, drugi sin nadvojvode Karola Salvatorja pa dne 21. avgusta 1866.

— (Deželni zbor štajerski) sešel se je danes dopoldne ob 10. uri. Zasedanje bode kratko, ker se ima baviti jedino le z deželnim posojilom v v znesku 12 milijonov goldinarjev. Deželni odbor je predlagal, da se vsprejme ponudba Dunajske „Bodenkreditanstalt“.

— (Zoper ponemčevanje slovenskih šol) sklenila je tudi občina Pišce v Brežiškem okraji potrebne korake ter je dotične uloge že odposlala na ministerstvo in na deželni šolski svet.

— (Na vseučiliščih v Gradci) bila sta pred prazniki doktorjema prava promovirana gospoda Urban Lemež iz Loč pri Konjicah in Julij Visconti iz Ljubljane.

— (Deželni odbor) imenoval je danes g. M. Zamido, magistratnega svetnika v Ljubljani, deželnim svetnikom.

— (Za „Narodni dom“) nabral je v vselej družbi v Loži gospod Anton Čok 3 gld. 50 kr.

— („Popotnik“) ima v svoji 24. številki vsebino: Veledušni dobrotnik naroda slovenskega, domoljub gospod Josip Gorup. — Kako se toplota meri. (Dr. Križan.) — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. (Prof. Fr. Brežnik.) — V zadevi „zaveze slovenskih učiteljskih društev“. — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Natečaji.

— (Odbor „Glasbene Matice“) opozarja še enkrat na občni zbor, ki bode v soboto dne 29. t. m., ter naznanja zajedno vsem članom, da se bodo muzikalije za minolo leto še le prihodnji teden razpošiljale, ker se je zaradi nenadnih zaprek letos tisk nekoliko zakasnil.

— (Slovensko gledališče.) Kot prva točka predstavljala se nam je včeraj zvečer veseligr „V spanji“, spisal Julij Rosen, poslovenil Josip Noll. Igra obseza samo jeden čin, a ima živahno dejanje in ugoden konec. Zaradi tega in ker se je jako gladko predstavljala, bil je učinek vsehkozi povoljen. Uloge so bile v najboljših rokah. Gospodičina Zvonarjeva (Ema), gospdč. Nigrinova (vdova Cvetnikova), g. Borštnik (Artur Svitelj) in g. Danilo (zdravnik Ramnik) so vsi prav izborni igrali in želi mnogo priznanja. — Druga točka bila je Titlova opereta „Pot po nevesto“, ki pa je toli obširna, da bi se po vsej pravici smelo imenovala mala opera. Opereta ta ima mnogo težavnih partij, zato nam je v posebno zadoščenje, da je naše dramatično društvo „Pot po nevesto“ spravilo s tako lepim uspehom na oder. Kakor privikrat, tako se je tudi včeraj pri reprizi izborni pelo in igralo in gospodje, ki so čuli opereto v kazinski restavraciji, so nam zatrjevali, da naši diletantje daleč presežajo nemške redne gledališke igralce in pevce. Gospa Gerbičeva (Charlotte) in gospodičina Daneševa (Aimé de Montbazon) se pa tudi diletantom prištevati ne smeta, ker sta izvrstno šolani pevki, ki imata poleg dražestne vnanjosti in zvonkega krepkega glasu tudi živahno mimiko, da si brez njijinega sodelovanja operete niti misliti ne moremo. G. Pavel (Roger de Bric) je izredno simpatičen tenor, tudi igra njegova je primerna in občinstvo ga bode izvestno vselej veselo, kadar bode čitalo njegovo ime na gledališkem listu. Policijskega vodjo Bonasiera je prav srečno predstavljal g. Slavko, tako gledé petja, tako glede drastičnega humora. Gosp. Štamcar (grof de Varennes) bil je popoluoma na svojem mestu, isto tako tudi g. Perdan kot gostilničar Thibaut. Mešani zbor, sestavljen iz našega igralnega osobja, se je prav dobro držal in znatno pospeševal skupni efekt. Gledališče bilo je polno.

— (Vabilo na Silvestrovo veselico,) ki jo priredi narodna čitalnica Ljubljanska v ponedeljek dne 31. decembra 1888. leta v društvenih zgornjih prostorih. Vspored: 1. Koračnica; igra vojaška godba. 2. Koeck: Ouverture k opereti „Serežan“; igra vojaška godba. 3. Ivanovici: „La belle Roumaine“, valček; igra vojaška godba. 4. Stoo: „Brže junaci na ples“, polka; moški zbor. 5. Gounod: Fantazija iz opere „Der Tribut von Zamora“; igra vojaška godba. 6. Wetašek: „Koncertna polka“; igra vojaška godba. 7. Leibold: „Venec pesnija“, potpourri; igra vojaška godba. 8. Otto: „Pevska

popotnica“; moški zbor. 9. Khomp: Ouverture k ljudski igri: „Pogumne Gorenjke“; igra vojaška godba. 10. Dr. Ipavic: „Domovina“, pesen; igra vojaška godba. 11. „Mařenka“, polka; moški zbor. 12. Kaulich: „Silvestrova noč“, potpourri; igra vojaška godba. 13. Gleisner: „Flora“, hitra polka; igra vojaška godba. 14. Loterija. 15. Pozdrav o polnoči. Začetek veselice točno ob 8. uri zvečer. Pristop je dovoljen izključljivo le č. p. n. društvenikom. Prosimo, v dvorani ne kaditi in mej pevske točkami zadržati se nekoliko mirnejše. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

— (Veleučeni naš rojak č. g. dr. Michael Napotnik) c. kr. dvorni kapelan, kn. šk. konzistorijalni svetovalec Lavantski, ravnatelj c. kr. zavodu za višjo vzgojo duhovnikov pri sv. Avgustinu na Dunaji, spisal je letos knjigo pod naslovom: Sveti Viktorin, škof Ptujski, cerkveni pisatelj in mučenec. Njegovo življenje in delovanje na podlagi najstarejših virov in po najnovejših pripomočkih. Ker po tej knjigi povprašuje mnogo rojakov duhovnikov in posvetnjakov, kje da se dobi in po kateri ceni, naznanjamo, da se ta knjiga jedino le dobi pri pisatelji in založniku: častitem g. dr. Mih. Napotniku, (I. Bez. Augustinerstrasse Nr. 7 — Augustineum) po 1 gold. 50 kr. Vsebinska vsebina te knjige je naslednja: Prvi del: Raznih pisateljev poročila o sv. Viktorinu. Poročila slovenskih pisateljev: Kremlja, doktorja Muršca in Slomška, Macuna, Fekonje, dr. Križaniča in Lapajnet. — Poročila pisateljev posebej o Štajarji govorečih. Opomnje starega shematizma in Akvilina J. Cezarja, poročilo Julija Cezarja, Simona Povodnja, Winklerna, Kleina, Raispa, Hofrichterja, Pečka in Popoviča. — Poročila tujih pisateljev: Zedlerja, Jicherja, Golwitzerja, Busseja, Buttlerja, Permandera, Reuscha, Magona, Müllerja, Stadlerja, Gamsa, Kleynmayerna, Huberja, Kronesa, Möhlerja, Fesslerja, Nirschla, Alzoga, Brücka in Kopallika. — Poročila najstarejših pisateljev: Sv. Optata, sv. Hieronima, Kasiodora, pisatelja „Dodatka“, Bede, Honorija, Triterija, Siksta Senenskega, Baronija, Belarmina, Labbeja, Janeza Lavnoja razprava o sv. Viktorinu. Dupin, Tillemont, Kavej, Natalis Aleksander, Furlatti, Tirin, Berti, Galandij, Sakareli, F. Makarij, Migne. Poročila rimskega martirologija, Uzuvarada, Vandelberta, Aeona, Baronija in Turinija. Drugi del: Življenjepis sv. Viktorina. Življenje sv. Viktorina. Mučeništvo sv. Viktorina. Sv. Viktorin, cerkveni pisatelj. Resnični spisi sv. Viktorina. Sv. Viktorina sholiše k Janezovi apokalipsi. Sv. Viktorina komentar za upakalipso Janezovo. Dokazi za avtencijo komentarja. Sv. Viktorina dvomljivi spisi. Sv. Viktorina neresnični spisi. K. Sv. Viktorin, kilijast. Sv. Viktorin, branitelj sv. cerkve zoper krivoverce. Rimski cesarji za Viktorinove dobe. Sv. Viktorina istodobni papeži in cerkveni pisatelji. Sv. Viktorina veljava s pogledom na sv. pismo. Nastavek o Viktorinu, kot večaku sv. pisma, Sv. Viktorina bogoslovni nauki. Čiščenje sv. Viktorina. Njegovi sv. ostanki. Najnovejši življenjepisec sv. Viktorina. Rokopisi in izdave slovstvenih del Viktorinovih. Stranij ima ta knjiga 278. Nemški večak sodil je o tej knjigi: „Das Werk ist so gründlich, dass es nur Schade ist, dass dasselbe nicht in deutscher Sprache geschrieben wurde.“ C. kr. Dunajska akademija znanosti namerava oskrbeti kritično izdajo spisov sijajnega učenjaka, Viktorina Ptujkega. L. 1903. slavila se bode njegova 150letnica. — kl.

— (Osepnice,) katere so zahtevale svoje žrtve v Hotiški, Vaški in Savski župniji, preselile so se tudi že v Sv. Gorsko in Št. Langersko župnijo. Gotovo je, da so epidemije in ne prijemljejo se le otrok, marveč tudi odrasli mladeniči in deklice braniti se jim ne morejo. Da se pa bolezen tako zelo širi, krivo je nekoliko, da se ni ničesar ukrenilo, kako bolezen omejiti, — nekoliko pa je kriva vera ljudska, češ, če mi je namenjeno, obolet in umrl bom, če mi pa ni, čemu naj se varujem in bojim!

— (II. izvenakademična podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gradci) imela bo dne 12. januarja 1889 ob osmih zvečer svoj letni zbor v dvorani akad. društva „Triglava“. Vspored: 1. Načelnistva letno poročilo. 2. Volitev načelnistva. 3. Volitev podružničnega zastopnika za veliko skupščino. 4. Družbenikov nasveti in želje. — Na mnogoštevilno udeležbo uljudno vabi t. č. načelnistvo.

— (Čitalnica Vipavska) izvolila je v občnem zboru dne 23. decembra t. l. gospoda Jos.

Gorupa častnim članom; ob enem priredi čitalnica na dan novega leta njemu na čast veselico z naslednjim vspešdom: 1. „Ustaj rode“, zbor Eisenhutov. 2. Slavnostni govor. 3. „Lahko noč“, čveterospev. 4. „Rabeljsko jezero“, deklamacija (Sim. Gregorčič). 5. „Ponočni pozdrav“, brenčeči zbor z bariton solo. 6. Igra „Blaznica v prvem nadstropji“. 7. Ples. Ustopnina k besedi 30 kr. za osobo, za obitelj 1 gld., k plesu za osobo 1 gld. Začetek ob 7. uri zvečer. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Čitalnica v Poddragi) imela bode dne 30. decembra t. l. redni svoj občni zbor z običajnim vspešdom. K polnoštevilnej udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Narodno bralno društvo v Zagorji) vabi na veselico, ki jo priredi s prijaznim sodelovanjem narodnega bralnega društva Knežkega v dan novega leta 1889. v novih gorenjih prostorih gosp. Čopiča v spomin Miroslava Vilharja in k otvorenju Zagorskega odra. — Spored: 1. Slavnostni govor. 2. F. S. Vilhar: „Uzor“, mešani zbor. 3. Sviranje na citre, g. A. Lavrenčič. 4. G. Ipavec: „Mrak“, za mešani zbor priredil g. F. K. 5. Miroslav Vilhar: „Ljudmila“, deklamuje gđ. Jos. Fatur. 6. „Na straži“, moški zbor. 7. Štempihar mlajši. Gluma s spevi zloženimi za slavnostni večer od g. F. Gerbiča. Po dovršenem sporedu srečkanje in ples. Mej 6. in 7. točko, kakor pri plesu, svira godba na lok. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnina: za osobo 50 kr., obitelj 1 gld.; k plesu 50 kr., dame proste. Čisti dohodek gre fondu za Vilharjev spomenik v Postojini. Radodarnosti se gledé na blagi namen ne stavijo meje. Ustop dovoljen samo povablencem in njihovim prijateljem. Odbor.

— (Prevaljsko županstvo na Koroškem) plačuje po 40 kr. za ubitega gada. V zadnjih dveh letih so jih pobili 147.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 26. decembra. Gosp. Fr. Krašovec, c. kr. okrajni sodnik v Spitalu na Koroškem pristopil je kot podpornik podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji. Srčno mu hvalo!

Praga 27. decembra. Na podlagi mej posestniki tiskarn in črkostavci določenega novega tarifa strajk stavcev končan.

Rim 27. decembra. Včeraj bil v Mesini močen potres, isto tako v Jago-Negru. V Castro reale štirje sunki, mej njimi dva močna. Škode nobene.

Madrid 27. decembra. Pred razhodom so pri banketu združeni poveljniki garnizije z živiočlici nazdravljali kralju, kraljici in vojski.

Razne vesti.

* (100letnico) praznovala je dne 22. t. m. Graška občna bolnica v prisotnosti cesarskega namestnika in druge imenitne gospode. To bolnico, katero upravlja dežela od 1863. leta, ustanovil je cesar Josip II.

* (Samomor.) V Temešvaru ustrelil se je dne 21. t. m. v svoji sobi 33letni realni profesor Ivan Kropf zaradi neozdravljive želodčne bolezni, kakor izjavlja sam v pismu, pisanem ravnatelju dr. Lakyju. Samomorilec bil je v Temešvar premeščen še le početkom letošnjega šolskega leta in zaročen z neko Budimpeštansko krasotico.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarji G. Piccoli-ji. (759—15)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—296)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Javna zahvala.

Častiti gospod Josip Gorup, častni član akademičnega društva „Slovenije“, blagovoli je darovati akademičnemu društvu „Sloveniji“ sto goldinarjev.
Za ta velikodušen dar izreka mu svojo najtoplejšo in najiskrenejšo zahvalo **odbor.**

Na Dunaji, dne 25. grudnia 1888.

Listnica upravnitva: Gosp. F. H. v Špitalu: Prejeli 18 gld. Izročili tudi „Pravniku“ 2 gld., kakor ste želeli. Poravnana je naročnina „Pravnika“ sedaj za l. 1888. Drugo odposlali. Hvala! — Gosp. M. M. v Uralsku: Naročnina je poravnana do 30. julija 1889. l. Pozdravljeni!

Umrli so v Ljubljani:

22. decembra: Fran Zabnikar, prisiljenec, 37 let, Poljanski nasip št. 50, za rakom. — Jožefa pl. Jabornegg-Altenfels, okrajn. komisarja žena, 58 let, Križevniške ulice št. 2, za spridenjem jeter.

23. decembra: Jožefa Leutgeb, črevljarske udova, 73 let, Karlovska cesta št. 3, za vodenico. — Marija Kunstel, delavčeva žena, 1 let, Kapitel'ske ulice št. 13, za srčno hibo. — Aleksander Dreio, veletržec, 68 let, Rimska cesta št. 6, za edemom v grlu. — Ana Flegar, uradnega sluge udova, 74 let, Emonska cesta št. 10, za oslabiljenjem. — Marija Novak, mestna uboga, 78 let, Karlovska cesta št. 7, za plućnim emfizemom. — Katarina Neudorfer, gozdarjeva udova, 70 let, v protestantovski cerkvi se zgrudila, za kapom.

V deželnej bolnici:

21. decembra: Marija Glašič, kuharica, 26 let, za legarjem.

22. decembra: Fran Germ, delavčev sin, 15 let, za plućnico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. dec.	7. zjutraj	735.3 mm.	-1.2° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	735.0 mm.	4.4° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	735.3 mm.	3.2° C	sl. svz.	megla	
25. dec.	7. zjutraj	734.2 mm.	-0.4° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	734.4 mm.	5.0° C	sl. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	737.7 mm.	0.2° C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura 2.1° in 1.6°, za 4.7° in 4.4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 27. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.80	82.05
Srebrna renta	82.65	82.75
Zlata renta	109.90	109.85
5% marcna renta	97.60	97.60
Akcije narodne banke	876.—	875.—
Kreditne akcije	307.60	309.60
London	121.30	120.85
Srebro	—	—
Napol.	9.58	9.54
C. kr. cekini	5.74	5.73
Nemške marke	59.40	59.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	171
Ogerska zlata renta 4%	—	101
Ogerska papirna renta 5%	—	92
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	104
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	122
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	60
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	115
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225	25

Izvlaček olja za sluh

c. kr. sek. zdravnika dr. Schipek-a, ki ga priznavajo mnoge avtoritete že mnogo let radi ugodnega učinka, ker ozdravi vsako neprirojeno gluhost, naglušnost, šumenje po ušesih in vsako bolezen ušes. Z nakazilom, kako rabiti, velja 1 gld. 50 kr. in se dobiva v glavni zalogi Frana Giacomelli-ja, Wien, Fünfhaus, Stadiongasse 1. (781—6)

GLAVNO SKLADIŠTE MATTONIJEVE GISSHÜBLER KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče pice,
I kas izkušna lek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca boleti grkljana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Zahvala in priporočilo.

Vsled preselitve iz Ljubljanske čitalnične restavracije v Toplice pri Novem mestu, izrekam tem potom najtoplejšo zahvalo za mnogobrojno obiskovanje, zlasti potovalcem z Vrhnike, iz Logatec, Idrije, Cerknice i. t. d., kakor tudi nekaterim p. n. gostom iz mesta Ljubljane, posebno prečastiti duhovščini. Žal, da nemam uzroka, zahvaljati se čast. mestnemu občinstvu Ljubljanskemu splošno za obisk.

Priporočam se za mnogobrojni obisk v svojem novem bivališči v Toplicah pri Novem mestu, kjer bodem slavnemu občinstvu stregel vsak čas z izvrstno pijačo in dobro jedjo, z dolenskim, metliškim, črnim istrskim vinom in z recerjem, kakor tudi s Koslerjevim marenim pivom. — Pripravljeni bodem imeti tudi sobe za potovalce.

Splošnozanjem

Franjo Remic,

bivši gostilničar v čitalnici Ljubljanski.

V Ljubljani, dne 15. grudnia 1888.

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov
je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri vratnih, želodčnih, mehurnih in obistnih boleznih, pri kataru, hripavosti, kašljanju, posebno za otroke, poleg tega pa tudi (736—9)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in želedece otežujočih primesi.

V Ljubljani ga prodaja M. E. Supan; v Kranji: F. Dolenc; v Celji: J. Matič.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro upliva juče sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah. Proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh z jamčen. — Cena škatljice 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swo-boda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, P. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth; v Gorici G. B. Pontoni; v Kranji K. Šavnik.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.“ (764—6)

Kuverte s firmo

priporoča po nizke ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

DAV. POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Edor

želi kupiti dobro obleko, bodisi katerega koli stanu, duhovskega, civilskega ali vojaškega, naj se obrne do podpisane, ki ima bogato zalogo vsakovrstnega sukna iz najprvih tovarn in veliko zalogo

narejene obleke.

Davorin Poveraj v Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštenu ceni. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Najfinejšo pavolo za pletenje

v 200 popolno stalnih modnih barvah in
umetno volno

tako zvano „vignon“, ponuja lepšo in cenejšo, nego vsaka druga konkurenca,

L. JUST,

tovarna za pavolo za pletenje
v Červ. Kostelci. (862—3)

Ceniki pošljejo se na zahtevanje zastoj in franko.

„Kmetovalec“

je jedini slovenski, gospodarski list s podobami. „Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi poli. „Kmetovalec“ prinaša poljedelske, živinarske, vinarske in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gld., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobé vse izišle številke tistega letnika. (103 24)

„Vrtinar“

je list s podobami, ki prinaša sadjarske in oplohi vrtnarske članke. „Vrtinar“ izhaja dvakrat na mesec. „Vrtinarja“ dobé naročniki „Kmetovalca“ zastoj.